

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/29/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200489
Dátum vydania rozhodnutia: 23. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1019200489.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/X, XXX XX W., právne zastúpený: JUDr. Denisa Veselá, advokát, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 811 09 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-9/2019 zo dňa 12.02.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/70/2019-90 zo dňa 11.06.2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie na krajskom súde

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú. Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-9/2019 zo dňa 12.02.2019 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálnym rozkazom Generálneho tajomníka Služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PR GT SÚ č. 40/2018 zo dňa 16.11.2018, ako aj postupu, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí a navrhoval, aby ich krajský súd zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalobca sa bezprostredne po zastavení hliadkou PZ priznal, že viedol motorové vozidlo a že v čase

02.39 hod. bol podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu s výsledkom 0.64 mg/l alkoholu v dychu a opakovanej dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v čase 03.03 hod. s výsledkom 0,68 mg/l alkoholu v dychu. V konaní tiež nebolo sporné, že po celú dobu od zastavenia motorového vozidla hliadkou PZ boli na zastavenom motorovom vozidle rozsvietené brzdové svetlá, ktoré zhasli až po vystúpení jeho vodiča.

3. Krajský súd uviedol, že v správnom konaní bolo sporné, či po zastavení motorového vozidla hliadkou PZ z dverí na strane vodiča vystúpil žalobca alebo P. P. a teda bolo sporné, kto šoféroval motorové vozidlo VW Passat EČ: X., či to bol žalobca, ako to tvrdí žalovaný, alebo či to bol P. P., ako to tvrdí žalobca (ktorý sa najskôr priznal, že predmetné motorové vozidlo šoféroval a neskôr tvrdil, že motorové vozidlo nešoféroval on, ale P. P.).

4. Úlohou krajského súdu bolo teda primárne posúdiť, či v danom prípade bol žalovaným riadne zistený skutkový stav veci a teda, či nastali na strane žalobcu také skutočnosti, v dôsledku ktorých došlo kumulatívne k naplneniu súčasne dvoch zákonných podmienok podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) a to, či žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a teda či vznikol zákonný dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa vyššie citovaného ustanovenia.

5. Správny súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., pretože podľa žalovaného svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a to tým, že čase mimo výkonu štátnej služby po tom, ako požil alkoholické nápoje dňa 11.08.2018 riadil motorové vozidlo

a že bol zastavený službukonajúcou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bernolákovo, ktorá mu vykonala dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom - 0,64 mg/l alkoholu v dychu a ktorá bola opakovaná v čase o 03.03 hod. s výsledkom 0,68 mg/l alkoholu v dychu.

6. K námietkam žalobcu o neúplnosti, neurčitosti, nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí ex lege, spôsobujúcich ich neplatnosť, konkrétne výroku prvostupňového rozhodnutia pre jeho rozpor s ustanovením § 194 ods. 1 pred bodkočiarkou zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko v ňom úplne absentuje uvedenie skutočností, ktoré stanovujú uvedený dôvod prepustenia (miesto, čas a stručný nezameniteľný opis konania (skutku), ktoré má zakladať dôvody jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., pričom uvedenie týchto skutočností v rozhodnutí o prepustení v ustanovení § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. sa obligatórne požaduje ako jedna zo zásadných náležitostí takéhoto rozhodnutia, ktorej absencia je dôvodom neplatnosti takéhoto rozhodnutia, správny súd uviedol, že podľa ustanovenia § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výrok prvostupňového rozhodnutia obsahoval zákonné ustanovenie, na základe ktorého bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, t.j. ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a ďalej obsahoval meno a priezvisko žalobcu, jeho osobné evidenčné číslo, dátum narodenia, druh štátnej služby a funkciu.

7. Správny súd vo vzťahu k vyššie uvedenému poznamenáva, že ustanovenie § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré sa vzťahuje na konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru neobsahuje špeciálne náležitosti tak, ako je to napr. uvedené v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (§ 77).

8. Správny súd preto dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že výrok prvostupňového rozhodnutia je v rozpore s ustanovením § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., pretože v ňom úplne absentuje uvedenie skutočností, ktoré stanovujú uvedený dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu, že v danom prípade sa nejedná o priestupkové konanie

podľa zákona č. 372/1990 Zb., a preto uvedenie dôvodu jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ nebolo potrebné uviesť aj vo výroku rozhodnutia. Zároveň správny súd konštatoval, že uvedené skutočnosti boli podrobne uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia v súlade s ustanovením § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého sa v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa ustálenej judikatúry výkonom rozhodnutia sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania, ktoré musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia.

9. Krajský súd zároveň poznamenal, že z ustanovenia § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., na ktoré sa žalobca odvoláva vyplýva, že rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod tohto prepustenia, a to so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné, čo bolo v danom prípade splnené. Správny súd po preskúmaní vyššie uvedených námietok žalobcu dospel k záveru, že výrok prvostupňového rozhodnutia, ako aj druhostupňového rozhodnutia sú v súlade s ustanovením § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., a preto vyššie uvedené námietky žalobcu považoval za nedôvodné.

10. K námietke žalobcu, ktorý namietal porušenie jeho práva na rovnosť zbraní - právo na spravodlivý proces, nakoľko mu bolo znemožnené vyhotoviť si kópiu celého administratívneho spisu, a to na základe jeho písomnej žiadosti bez toho, aby bolo rozhodnuté o jej zamietnutí, čo považoval za upretie jeho práva na úplnú, účinnú a efektívnu obhajobu, pretože predmetný administratívny spis je značne rozsiahly a nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby si ho celý ručne prepísal a následne si ho mohol preštudovať, napr. doma, či ho odovzdať advokátovi so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, správny súd uviedol, že v zmysle ustanovenia § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy. V konaní mal správny súd preukázané, že žalobca bol oboznámený s celým spisovým materiálom, nakoľko mu dňa 29.10.2018 jeho nadriadený umožnil jeho preštudovanie a robiť si z neho výpisky a že žalobca nežiadal do spisového materiálu nič doplniť. Na základe uvedeného postupom orgánov verejnej správy nedošlo k porušeniu práva žalobcu na obhajobu zakotveného v ustanovení § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a ani k porušeniu jeho práva na rovnosť zbraní - práva na spravodlivý proces chráneného Ústavou Slovenskej republiky v čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3, ako aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Preto správny súd považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

11. Správny súd námietku žalobcu, že bolo porušené jeho právo na odôvodnenie a tým aj právo na spravodlivý proces, a to z dôvodu, že prvostupňové rozhodnutie je založené na zavádzajúcom a nepravdivom tvrdení orgánu verejnej správy, ktoré je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu, ako aj tým, že sa nevysporiadal s jeho vyjadrením zo dňa 09.11.2018 k predmetnej veci považoval za nedôvodnú, nakoľko z administratívneho spisu mal preukázané, že aj keď sa žalobca k predmetnej veci vyjadril vyjadrením až zo dňa 09.11.2018, t.j. po stanovenej lehote na vyjadrenie jeho nadriadeným a po tom, keď sa už spisový materiál nachádzal u generálneho tajomníka SÚ MV SR (t.j. od 08.11.2018), v konaní mal preukázané, že druhostupňový orgán sa vo svojom rozhodnutí ním zaoberal.

12. K námietke žalobcu, že v správnom konaní boli použité nezákonne získané dôkazy a to dôkazy z trestného konania - výpoveď P. P. a že vyšetrovateľ nebol zbavený mlčanlivosti, krajský súd uviedol, že uvedenú výpoveď získal nadriadený žalobcu z inšpekčného vyšetrovacieho spisu SKIS na základe písomnej žiadosti č. KRPZ-BA-OPP3-189-024/2018 zo dňa 21.09.2018 požiadavkou na OIS Západ ÚIS SKIS MV SR vo veci konania o jeho prepustení zo služobného pomeru žalobcu, keďže menovaný sa odmietol k veci vyjadriť a ktorá bola dňa 01.10.2018 zaslaná nadriadenému z OIS Západ ÚIS SKIS MV SR pod č. SKIS-66/OISZ-SV-2018, z ktorej vyplýva, že P. P. vo svojej výpovedi dňa 11.08.2018 uviedol, že motorové vozidlo v čase jeho zastavenia hliadkou OO PZ Bernolákovo dňa 11.08.2018 o 02.18 hod. šoféroval jeho kamarát Q. F.O. (žalobca). Súd konštatoval, že predmetný dôkaz získal orgán verejnej správy zákonným spôsobom. Ďalej mal správny súd preukázané z administratívneho

spisu, že nadriadený žalobcu do vyšetrovacieho spisu OIS Západ ÚIS SKIS MV SR vedeným pod č. SKIS-66/OISZ-SV-2018 nenahliadal, pretože mu to vyšetrovateľ OIS Západ ÚIS SKIS MV SR neumožnil. Preto správny súd považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

13. Taktiež neobstála námietka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nedôvodné, pretože o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo rozhodnuté pred ukončením trestného konania. Správny súd uviedol, že orgán verejnej správy je od výsledku trestného konania závislý len v prípade uplatnenia prepúšťacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. f/ - pre právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin s nepodmienečným trestom odňatia slobody. Orgánu verejnej správy žiaden právny predpis neukladá, aby v prípade, že sa v súbehu s personálnym konaním, resp. disciplinárnym konaním vedie aj trestné konanie, mal čakať na ich výsledky. Predmetom a účelom konania o prepustení príslušníka PZ nie je posúdenie otázky jeho viny alebo nevinu zo spáchania trestného činu, ale otázky, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie zo služobného pomeru podľa zákona (č. 73/1998 Z.z.). Personálne opatrenie za porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou.

14. Ďalej k námietke žalobcu, že zistenie skutkového stavu orgánmi verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, pretože bol nesprávne a nedostatočne zistený a vyhodnotený skutkový stav v danej veci v prvostupňovom rozhodnutí, pretože vychádzal z nepreukázaných skutkových záverov v konaní, ktorý bol následne takto potvrdený v napadnutom rozhodnutí, nakoľko predmetný skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal z dôvodu, že v čase zastavenia hliadkou PZ dňa 11.08.2018 motorové vozidlo VW Passat

EČ: X. XXXES, na Nádražnej ulici v obci Ivanka pri Dunaji v čase okolo 02.18 hod. mimo výkonu štátnej služby pod vplyvom alkoholu nešoféroval, súd konštatoval, že žalobca v konaní svoje tvrdenie, a to, že si po zastavení motorového vozidla hliadkou PZ presadol na miesto vodiča v úmysle kryť svojho kamaráta P. P., pretože si myslel, že jemu ako policajtovi fúkať nedajú a pustia ich a že realita tejto výmeny potvrdili pri svojich výsluchoch všetky osoby nachádzajúce sa v motorovom vozidle, nepreukázal žiadnym dôkazom. Naopak získané dôkazy orgánom verejnej správy jednoznačne potvrdzujú žalobcove protiprávne konanie, pretože z výpovedí priamych svedkov jednoznačne vyplynulo, že auto šoféroval žalobca, ktorí potvrdili, že za volantom motorového vozidla sedel žalobca, čo napokon zo začiatku tvrdil aj on samotný ešte pred tým, než zmenil svoju výpoveď. Správny súd uviedol, že konanie žalobcu bolo preukázané aj z kamerového záznamu, z ktorého vyplýva, že po celú dobu od zastavenia motorového vozidla hliadkou až po jeho vystúpenie z dverí vodiča, sú na zastavenom vozidle rozsvietené brzdové svetlá, ktoré zhasli až po jeho vystúpení. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že tento dôkaz bol objektívne spochybnený vykonaním servisnej diagnostiky na predmetnom motorovom vozidle VW Passat EČ: X., pretože z vyjadrenia autoservisu VZ SERVIS s.r.o. vyplýva: „Po zošliapnutí brzdového pedálu a následného povolenia pedálu zostávajú brzdové svetlá svietiť ešte cca 6 sekúnd. Doporučená výmena“, a to z dôvodu, že uvedená skutočnosť nevyvracia to, že žalobca nešoféroval motorové vozidlo. Zároveň súd konštatuje, že konanie žalobcu ako policajta, ktorý sa svojím konaním na mieste činu snažil zneužiť svoje postavenie policajta, nezodpovedá príkladnosti a čestnosti príslušníka PZ, pretože jeho správanie aj mimo výkonu štátnej služby má byť príkladom pre verejnosť a svoje postavenie nesmie zneužiť, ale naopak, ak vidí, že iná osoba koná protizákonne, má jej v tom zabrániť. Preto správny súd považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

15. Správny súd k námietke žalobcu, že hliadka PZ, ktorá ich motorové vozidlo zastavovala a ktorá až do času jeho zastavenia nevidela, kto sedí na mieste vodiča, uvádza, že ju možno považovať za neopodstatnenú z dôvodu, že žalobca sa na mieste priznal k tomu, že šoféroval a vypil tri piva a že uvedenú skutočnosť uviedli obaja členovia hliadky PZ jednotlivito vo svojich vyjadreniach zo dňa 27.08.2018 a teda, že po zastavení motorového vozidla VW Passat z miesta vodiča vystúpil žalobca so slovami „buďme ľudia, veď sme kolegovia a nechcete, aby som fúkal“ a taktiež túto potvrdili, že žalobca počas prebiehajúcich úkonov telefonicky informoval svojho nadriadeného, že jazdil motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu a že ho zastavili policajti a nafúkal a ako má ďalej postupovať.

16. K námietke žalobcu, že orgány verejnej správy sa nevysporiadali objektívnym a vecným vyhodnotením so všetkými dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech relevantným spôsobom a neodstránili tak rozpory správny súd uviedol, že v konaní bolo preukázané, že nadriadený žalobcu vykonal vlastné výsluchy osôb, ktoré objasňujú skutočný stav veci, ako aj výsluchy osôb, na ktoré poukázal žalobca v rámci konania o prepustení. Výpovede osôb T. N., A. A., F. F. a P. P., ktorí potvrdili skutkový dej tak, ako to tvrdil žalobca, a to, že vodičom motorového vozidla bol P. P., boli vyhodnotené ako nepresvedčivé a nevieryhodné, vzhľadom na zistený skutkový stav veci, ako aj predložené dôkazy žalobcom t.j. diagnostiku motorového vozidla vykonanou obchodnou spoločnosťou VZ Servis, s.r.o., faktúry a doklad o úhrade faktúry, ktoré nemajú právnu relevanciu vo vzťahu k preskúmanej veci. Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy - nadriadený žalobcu zisťoval dôkazy a zabezpečil ich tak, aby bol riadne zistený skutočný stav veci a pri posudzovaní veci objasnil dôkladne rozhodné okolnosti a následne vyhodnotil zabezpečené dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, bez ohľadu na to, či svedčili v prospech alebo v neprospech žalobcu. Preto správny súd považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

17. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nulitné, pretože o jeho prepustení mala rozhodnúť ministerka vnútra Slovenskej republiky a nie generálny tajomník SÚ MV Slovenskej republiky krajský súd uviedol, že s touto námietkou nemožno súhlasiť z dôvodu, že prepustenie zo služobného pomeru podľa čl. 3 ods. 2 písm. m/ bod 2. Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 174/2010 (v znení Nariadenia ministra vnútra SR č. 118/2016, s účinnosťou od 04.11.2016) vykonáva generálny tajomník SÚ MV SR. V zmysle § 3 zákona č. 73/1998 Z.z.) v služobnom úrade v mene štátu koná a vo veciach služobného pomeru podľa tohto zákona rozhoduje minister a v rozsahu ním ustanovenom ďalšie orgány (nadriadený), ak tento zákon neustanovuje inak. Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 174/2010 v znení neskorších predpisov v čl. 1 ods. 3 ustanovuje päť stupňov personálnej pôsobnosti, v ktorých nadriadení vykonávajú personálnu pôsobnosť voči podriadeným policajtom, pričom nie je dotknutá personálna pôsobnosť ministra vyplývajúca z § 3 zákona č. 73/1998 Z.z.). Pôsobnosťou vo veciach služobného pomeru (personálna pôsobnosť) sa rozumie konanie a rozhodovanie vo veciach služobného pomeru príslušníkov PZ. Vo veciach služobného pomeru je oprávnený konať generálny tajomník SÚ MV SR, ktorý je služobne najvyšší vedúci zamestnanec v služobnom úrade. Generálny tajomník SÚ MV SR je v zmysle 2. stupňa personálnej pôsobnosti oprávnený vykonávať personálnu pôsobnosť voči podriadeným policajtom. V zmysle ustanovenia čl. 3 ods. 2 písm. m/ bod 1. nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 174/2010 generálny tajomník SÚ MV SR prepúšťa zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 až 3 zákona policajtov vo svojej ustanovovacej pôsobnosti okrem policajtov v hodnosti generál a v zmysle ustanovenia čl. 3 ods. 2 písm. m/ bod 2. Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 174/2010 generálny tajomník SÚ MV SR prepúšťa zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ a ods. 3 zákona všetkých policajtov okrem policajtov v ustanovovacej pôsobnosti ministra a policajtov v hodnosti generála. O prepustení odvolateľa teda rozhodol príslušný orgán a zároveň vydaním napadnutého rozhodnutia oprávnenou osobou (generálnym tajomníkom SÚ MV SR) nebol porušený princíp zákonnosti organizácie ministerstva, ako to namieta žalobca.

18. Ďalej k námietke žalobcu, že pri prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ je orgán verejnej správy povinný prihliadať na osobu policajta, jeho hodnotenia a plnenie pracovných úloh správny súd uviedol, že svedomité plnenie služobných povinností a dôsledné dodržiavanie služobnej disciplíny je základnou povinnosťou každého príslušníka PZ, a preto nemožno prihliadať na jeho pracovné výsledky a dovedy svedomité plnenie úloh. Preto správny súd považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

19. V súvislosti s vyššie uvedeným správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/175/2015. Ďalej podotkol, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že zákonodarca v ustanovení § 192 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. explicitne nedefinuje, čo pokladá za „porušenie služobnej prísahy“ alebo „porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom“. Z týchto dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou

(abstraktnou) hypotézou, ktorá patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali orgánu verejnej správy. Zákonodarca tak prenechal orgánu verejnej správy príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. V nadväznosti na vyššie uvedené poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.06.2012 sp.zn. 6Sžo/26/2011.

20. Záverom uviedol, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na základe riadne zisteného skutočného stavu veci, pričom jasne a zrozumiteľne dal odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, preto nebol dôvod na jeho zrušenie.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

21. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím zruší a vráti na ďalšie konanie.

22. Sťažovateľ namietal neurčitost', nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutých správnych rozhodnutí spôsobujúcich ich neplatnosť. Uviedol, že z personálneho rozkazu nevyplýva jednoznačne dôvod prepustenia, avšak súd na základe vlastného uváženia ustálil, že by sa malo jednať o zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívajúce v tom, že žalobca nemal byť čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď v čase mimo výkonu štátnej služby po tom, ako požil alkoholické nápoje, mal riadiť motorové vozidlo. V rozhodnutí správneho orgánu musí byť jednoznačne vymedzený skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť a ktorý má byť konaním zakladajúcim jeho zodpovednosť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/30/2011, 2Sžo/29/2011).

23. V súvislosti s námietkou porušenia práva na spravodlivý proces poukázal na to, že administratívnym orgánom konajúcim vo veci jeho prepustenia bola odmietnutá jeho písomná žiadosť na vyhotovenie fotokópii celého spisu, čím bolo porušené právo na rovnosť zbraní. O uvedenom pochybení svedčí aj zásadné usmernenie Generálneho riaditeľa sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR U.Á. A. zo dňa 20.06.2019 pod č. SPOU-PO6-2019/003068-001, ktorý nepochybne podnietený týmto prípadom uložil povinnosť poskytnúť a vyhotoviť fotokópie spisu policajtovi s prihliadnutím na § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.

24. Porušenie jeho práva na odôvodnenie videl v tom, že správne orgány odignorovali jeho stanovisko a vyjadrenie zo dňa 09.11.2018.

25. Ďalej namietal nezákonne získané dôkazy v konaní. V zmysle § 80 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. nebol vyšetrovateľ PZ a taktiež svedkovia - hliadka PZ P. W. a P. W. oslobodení od povinnosti mlčanlivosti. Pokiaľ administratívny orgán prihliadal aj na takéto dôkazy nezákonného charakteru nemôže rozhodnutie správneho orgánu vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Tiež kamerový záznam ako obrazovo - zvukový záznam získaný v trestnom konaní v zmysle nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 5/2011-77 zo dňa 15.12.2011 nemôže byť použitý ako dôkaz v administratívnom konaní.

26. Sťažovateľ bol toho názoru, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Sťažovateľ do konania predložil uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 06.05.2019, č.k. 3 Kv 9/19/1100-12, ktorým bolo trestné stíhanie obvineného pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 trestného zákona zastavené podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku, pretože je nepochybné, že skutok sa nestal. Vyšetrovací pokus preukázal, že bolo možné si presadnúť na miesto vodiča tak, ako to tvrdil sťažovateľ. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že administratívny orgán vyhodnotil skutok, ktorý sa nikdy nestal, ako porušenie služobnej

prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Samotné výsluchy osôb nachádzajúcich sa v motorovom vozidle potvrdili, že sťažovateľ ho nešoféroval a tiež to potvrdil aj svedok, ktorý videl, ako P. P. nasadá do osobného motorového vozidla a aj ho šoféruje. Hliadka PZ tiež neuviedla, že by videli sťažovateľa šoférovať a dôvodnosť tvrdení sťažovateľa preukázali aj listinné dôkazy v súvislosti s pokazenými brzdovými svetlami. Je zrejmé, že administratívne orgány hodnotili dôkazy len v neprospech sťažovateľa.

27. Záverom namietal nedostatočné, nepresvedčivé a rozporujúce odôvodnenie rozsudku správneho súdu. Tvrdenie krajského súdu, že nie je možné prihliadať na osobu policajta, jeho hodnotenie a plnenie pracovných úloh je v priamom rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.06.2012, sp. zn. 6Sžo/26/2011.

28. Žalovaný sa nestotožnil s podanou kasačnou sťažnosťou a navrhol ju zamietnuť, pridržajúc sa svojho vyjadrenia k žalobe.

III.

Konanie pred kasačným súdom

29. Prejednávaná vec bola dňa 22.09.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 1S - sp. zn.: 4Sžk/29/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

30. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/70/2019-90 zo dňa 11.06.2020, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorý žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu.

32. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PR GT SÚ č. 40/2018 zo dňa 16.11.2018, bol žalobca podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, a to na tom skutkovom základe, že dňa 11.08.2018 v čase okolo 02.18 hod. mimo výkonu štátnej služby viedol pod vplyvom alkoholu po Nádražnej ulici v obci Ivanka pri Dunaji, osobné motorové vozidlo VW Passat EČ: X. XXXB., pričom bol zastavený a kontrolovaný službukonajúcou hliadkou OO PZ Bernolákovo. Po zastavení vozidla bol vyzvaný hliadkou k podrobeniu sa orientačnej dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, ktorú viackrát odmietol vykonať so slovami, že: „bud' me ľudia, veď sme kolegovia a nechcete, aby som fúkal“. Žalobca po opätovnom poučení hliadkou PZ súhlasil s vykonaním dychovej skúšky, ktorá bola vykonaná v čase o 02.39 hod., a to s výsledkom 0,64 mg/l alkoholu v dychu a bola opakovaná v čase o 03.03 hod. s výsledkom 0,68 mg/l alkoholu v dychu.

33. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, ktoré Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SPOU-PO-PK-9/2019 zo dňa 12.02.2019 zamietlo a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie, nakoľko je nepochybné, že žalobca sa dopustil konania zakladajúceho dôvod na postup podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

34. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

35. Podľa § 193 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva spravidla jeho bezprostredne nadriadený na predpísanom tlačive a predkladá ho bezodkladne služobným postupom na ďalšie opatrenie nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru.

36. Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

37. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

38. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

39. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

40. Podľa § 238 ods. 1 - 4 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

41. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

42. Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

43. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

44. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

45. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

46. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotno-právnymi, ako aj procesno-právnymi predpismi.

47. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

48. Konanie vo veciach služobného pomeru príslušníka PZ je upravené v dvanástej časti zákona č. 73/1998 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1998/73/#1>> Z.z. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že príslušník PZ porušil služobnú povinnosť a služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

49. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/33/2008 z 28. apríla 2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/15/2011 z 3. mája 2011).

50. Účelom personálneho konania je objektívne zistiť, či došlo k takému konaniu, ktoré odôvodňuje v tomto prípade personálny postih voči príslušníkovi PZ. Orgán oprávnený rozhodovať o prepustení príslušníka PZ zo služobného pomeru je povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci. Objasniť takýto skutok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky právne relevantné skutočnosti, vyhodnotiť dostupné dôkazy v prospech aj neprospech príslušníka PZ a vyhodnotením na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné na preukázanie zodpovednosti príslušníka PZ za jeho protiprávne konanie.

51. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

52. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody podanej kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

53. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa vedeného trestného konania kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Sžk/47/2019 zo dňa 14.01.2020, v zmysle ktorého „v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z. Konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom je založené na objektívnej stránke spáchaného konania a jeho vysokej intenzite. Ide o obdobu okamžitého skončenia pracovného pomeru u zamestnancov. Procesne je nezávislé od prebiehajúceho trestného konania“.

54. Uvedené je potrebné chápať v tom zmysle, že správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka PZ zo štátnej služby neskúmajú trestno-právnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z.z. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou príslušníka PZ. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o trestnom čine znamená, že správny orgán nemusí počkať na závery trestného konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Prepustiť príslušníka PZ zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je možné len v tom prípade, že mu bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané protiprávne konanie, ktoré je porušením služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a ktoré je nezlučiteľné s jeho zotrvaním v služobnom pomere.

55. Z vykonaného dokazovania mal kasačný súd dostatočne za preukázané, že došlo k porušeniu služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že sťažovateľ, keď sa v čase mimo výkonu štátnej služby podrobil ako vodič dychovej skúške s pozitívnym výsledkom a svojmu nadriadenému sa priznal, že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu. Tiež sa snažil zneužiť svoje postavenie príslušníka PZ so slovami „buďme ľudia, veď sme kolegovia a nechcete, aby som fúkal“. Skutočnosť, že neskôr uviedol do správy o výsledku objasňovania priestupku, že osobné motorové vozidlo nešoféroval, len si po zastavení hliadkou PZ presadol v úmysle zakryť svojho kamaráta, pretože jemu ako policajtovi fúkať nedajú, vyhodnotil kasačný súd ako správanie, ktoré považoval za nečestné a smerujúce k zneužitiu svojho postavenia. Od príslušníka PZ sa naopak očakáva, že protizákonnej činnosti zabráni, nie ju kryje.

56. V prejednávanom prípade došlo k naplneniu aj druhej zákonnej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru spočívajúcej v tom, že ponechanie si sťažovateľa v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na ochrane práv občanov a na upevňovaní ich dôvery v PZ, keďže požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Zistené skutkové okolnosti sú dostačujúcimi na ukončenie služobného pomeru.

57. Kasačný súd považuje zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom konštatuje, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v preskúmanom rozsudku, a síce, že napadnuté rozhodnutie žalovaného

je v súlade so zákonom. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležitým spôsobom odôvodnil.

58. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, a preto krajský súd podľa názoru kasačného súdu nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

59. Podľa ust. § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

60. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa (žalobu) sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa vyššie citovaného ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

61. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

62. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.